

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 7C/25/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6814201564
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Šabla
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2015:6814201564.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca, samosudcom JUDr. Ľubomírom Šablom, v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, právne zast. Bobák, Bollová a spol., s.r.o., so sídlom Dr. Vladimíra Clementisa 10, 821 02 Bratislava, IČO: 35 855 673, proti žalovanej: N. K., G.. XX.XX.XXXX, K. Z.. R. XXXX/XX, XXX XX P., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie, so sídlom ul. J. Bánika 2009/2, 960 01 Zvolen, adresa na doručovanie písomností: P. O. BOX 81, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 305 675, o zaplatenie 792,45 € s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 512,45 € s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 512,45 € od 24.02.2012 do zaplatenia, pričom žalovanej súd povoľuje splácať všetko v mesačných splátkach po 50 €, splatných vždy do 25. dňa príslušného mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku a to tak, že omeškanie s plnením čo aj len jednej splátky alebo jej časti má za následok zročnosť celého plnenia.

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

Žalovaná je p o v i n n á nahradiť žalobcovi trovy konania spolu vo výške 55,67 € pozostávajúce z pomernej časti zaplateného súdneho poplatku zo žaloby vo výške 13,94 € a z pomernej časti trov právneho zastúpenia vo výške 41,73 €, na účet právneho zástupcu žalobcu Bobák, Bollová a spol., s.r.o., so sídlom Dr. Vladimíra Clementisa 10, 821 02 Bratislava, IČO: 35 855 673, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou došlou na tunajší súd dňa 14.03.2014 žiadal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie istiny vo výške 792,45 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy od 24.02.2012 do zaplatenia. Nárok odôvodnil tým, že so žalovanou uzavrel zmluvy o pripojení č. A5657773 a č. A5057014, ktorých neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky. V zmysle predmetných zmlúv žalobca vypožičal žalovanej 2 ks SIM kariet, ktoré umožňujú žalovanej využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom. Žalovaná doteraz riadne a včas nezaplatila cenu poskytnutých služieb za obdobie od októbra do decembra 2011 vo výške 512,45 €. Žalobca sa domáha aj nároku na náhradu škody voči žalovanej, ktorá vznikla žalobcovi za odpredaný mobilný telefón Sony Ericsson Xperia X8 vo výške 174 € a Nokia 7230 vo výške 106 €. Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou (ďalej len „výsledná suma“), to znamená predstavuje škodu žalobcu, ktorú žalovaná žalobcovi spôsobila tým, že získala mobilný telefón za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom dodatku sa zaviazala používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušila svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Žalovaná si bola v zmysle dodatku vedomá,

že mobilný telefón je jej predávaný za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.3 dodatku, ktorého výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa žalovaná zaviazala užívať služby po dobu dohodnutú v dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že žalobcovi vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu). Výška spôsobenej skutočnej škody je rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu Sony Ericsson Xperia X8 175 € a akciovou cenou 1 €, t.j. 174 € a rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu Nokia 7230 145 € a akciovou cenou 39 €, t.j. 106 €. Žalobca pokusom o pokonávku zo dňa 09.02.2012 oznámil žalovanej sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace vo výške 544,13 € a sumu za mobilné telefóny a vyzval ju na ich úhradu v dodatočnej lehote. Po zaslaní pokusu o pokonávku bola časť pohľadávky vo výške 31,68 € odpísaná, preto si ju žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Žalovaná na pokus o pokonávku nereagovala žiadnou ani čiastočnou úhradou pohľadávky. Žalobca si uplatňuje úrok z omeškania z celkovej dlžnej sumy v súlade so Všeobecnými podmienkami čl. 11, bod 11.4, a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t.j. od 24.02.2012. Z vyššie uvedeného dôvodu žiada žalobca, aby mu súd priznal okrem sumy za neuhradené služby vo výške 512,45 € aj nárok na zaplatenie sumy 280 €, ktorý si žalobca uplatňuje vo výške škody, ktorá podľa jeho názoru žalobcovi preukázateľne vznikla. V prípade, ak súd vzhľadom na individuálne okolnosti prípadu hodné osobitného zreteľa bude považovať uplatnenú škodu za neprímerane vysokú, žalobca ponechal na voľnom rozhodnutí súdu, akú časť škody, po využití práva súdu výšku škody znížiť, žalobcovi prizná.

Dňa 14.07.2014 vstúpil do konania na strane žalovaného v zmysle § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 31.12.2014 vedľajší účastník - právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa. K žalobe sa nevyjadril.

Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe uviedla, že si je vedomá svojho dlhu vo výške 512,45 €, ktorý predstavuje cenu za poskytnuté služby. Pokiaľ však ide o žalobcom uplatňovaný nárok na náhradu škody vo výške 280 €, má za to, že nakoľko jej nebolo doručené písomné odstúpenie od zmluvy, ktorým by došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu, z jej strany nedošlo k protiprávnemu konaniu - porušeniu jej záväzku zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu viazanosti 24 mesiacov, a teda nebol splnený tento predpoklad vzniku nároku na náhradu škody. Preto žiadala žalobu v časti uplatňovanej náhrady škody vo výške 280 € zamietnuť.

Žalovaná zároveň požiadala súd o splácanie dlžnej sumy vo výške 512,45 € v mesačných splátkach maximálne po 50 € z dôvodu, že je slobodná matka, jej príjem zo zamestnania predstavuje cca 400 € mesačne a výživné na maloletú dcéru platené otcom mal. dieťaťa činí 50 € mesačne. Jej mesačné výdavky pozostávajú z inkasa na byt vo výške 220 €, ktorý je vo vlastníctve jej matky M. K., avšak táto jej ho prenechala do užívania a všetky úhrady s ním spojené si hradí sama, ďalej zo stravy pre jej maloletú dcéru v škôlke vo výške 25 € a z bežných mesačných výdavkov na stravu, oblečenie a pod. V súčasnosti nedisponuje finančnými prostriedkami, ktoré by jej umožnili zaplatiť celú sumu naraz. K žiadosti priložila doklady SIPO o platení nájomného, úhrad za plyn, elektrickú energiu a rozhlas a TV (RTVS) a poštový poukaz o platení stravného v školskej jedálni pri MŠ VI. Clementisa, v Revúcej.

K písomnému vyjadreniu žalovanej žalobca písomne uviedol, že k porušeniu zmluvných povinností zo strany žalovanej došlo neuhradením faktúry zo dňa 26.10.2011, v dôsledku čoho došlo k odpojeniu SIM kariet, čím nebola dodržaná zmluvná viazanosť 24 mesiacov v zmysle dodatkov k zmluvám čl. 2 bod 2.3. Žalobcom uplatňovaná náhrada škody vo výške 106 € za mobilný telefón Nokia 7230 predstavuje sumu, ktorá by sa žalobcovi vrátila za poskytnutý mobilný telefón, ak by bola žalovaná dodržala viazanosť 24 mesiacov. Keďže žalovaná využívala a uhrádzala služby 15 mesiacov, návratnosť zo strany žalovanej predstavuje len alikvótnu časť vo výške 66,30 € ($106 : 24 = 4,42 \times 15 = 66,30$ €). Neuhradená škoda za poskytnutý mobilný telefón teda podľa žalobcu predstavuje sumu 39,70 € ($106 - 66,30$ €). Žalobcom uplatňovaná náhrada škody vo výške 174 € za mobilný telefón Sony Ericsson Xperia X8 predstavuje sumu, ktorá by sa žalobcovi vrátila za poskytnutý mobilný telefón, ak by bola žalovaná dodržala viazanosť 24 mesiacov. Keďže žalovaná využívala a uhrádzala služby 4 mesiace, návratnosť zo strany žalovanej predstavuje len alikvótnu časť vo výške 29 € ($174 : 24 = 7,25 \times 4 = 29$ €). Neuhradená škoda za poskytnutý mobilný telefón teda podľa žalobcu predstavuje sumu 145 € ($174 - 29$ €). Vzhľadom na uvedené vzal žalobca dňa 26.06.2015 žalobu späť v časti sumy 95,30 € a tejto sume zodpovedajúcemu úroku z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto sumy od 24.02.2012 do zaplatenia.

Súd konanie v tejto časti zastavil uznesením č. k. 7C/25/2014 - 82 zo dňa 06.08.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 24.10.2015.

Keďže sa jedná v zmysle § 29 ods. 6 Občianskeho súdneho poriadku v platnom znení (ďalej len „OSP“) a § 200ea OSP o drobný spor, súd v zmysle § 115a ods. 2 a § 122 ods. 2 OSP vo veci nenariadil súdne pojednávanie, oznámil vyvesením na úradnej tabuli súdu termín verejného vyhlásenia rozsudku, kedy verejne vyhlásil rozsudok v zmysle § 156 ods. 3 OSP.

Súd v predmetnej veci vykonal dokazovanie v zmysle § 122 ods. 1 OSP obsahom spisu, a to najmä žalobou, zmluvami o pripojení č. A5057014 a A5657773, dodatkami k zmluvám o pripojení č. A5057014 a A5657773, prílohami č. 1 dodatkov k zmluvám, potvrdeniami o predajnej a akciovej cene mobilných telefónov, pokusom o pokonávku zo dňa 09.02.2012, faktúrami, Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej mobilnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a. s. (ďalej len „Všeobecné podmienky“).

Z vykonaného dokazovania súd zistil a mal za preukázané, že žalobca a žalovaná uzatvorili dňa 08.06.2010 zmluvu o pripojení č. A5057014 a dňa 12.05.2011 zmluvu o pripojení č. A5657773, ktorých neoddeliteľnou súčasťou sú dodatky k týmto zmluvám zo dňa 08.06.2010 a 12.05.2011 a Všeobecné podmienky. V zmysle dodatkov k týmto zmluvám žalobca odpredal žalovanej mobilný telefón Sony Ericsson Xperia X8 so zľavou z jeho spotrebiteľskej ceny za kúpnu cenu vo výške 1 € a mobilný telefón Nokia 7230 so zľavou z jeho spotrebiteľskej ceny za kúpnu cenu vo výške 39 €. Žalobca sa zaviazal poskytovať žalovanej elektronické komunikačné služby a žalovaná platiť ich cenu. Žalovaná za obdobie od 22.10.2011 do 21.01.2012 nezaplatila cenu poskytnutých služieb spolu vo výške 544,13 €, pričom žalobca si žalobou z tejto sumy neuplatňuje odpísanú pohľadávku vo výške 31,68 €. Žalobca pokusom o pokonávku zo dňa 09.02.2012 oznámil žalovanej sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilné telefóny a vyzval ju na ich úhradu v dodatočnej lehote do 23.02.2012. Žalovaná na pokus o pokonávku nereagovala žiadnou, ani čiastočnou úhradou pohľadávky. Žalovaná k dnešnému dňu teda nezaplatila riadne a včas cenu poskytnutých služieb spolu vo výške 512,45 €.

Na základe vykonaného dokazovania a v súlade s nižšie citovanou právnou úpravou sa súd riadil nasledovnými úvahami pri hodnotení dôkazov a dospel k nasledovným právnym záverom:

Podľa § 51 Občianskeho zákonníka v platnom a účinnom znení (ďalej len „OZ“) účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v platnom a účinnom znení, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 41 ods. 1 cit. zákona podnik poskytujúci verejné služby je povinný najneskôr 15 dní pred začatím poskytovania služieb vydať a zverejniť tarifu.

Podľa § 41 ods. 2 cit. zákona tarifa obsahuje najmä

- a) ceny za jednotlivé služby,
- b) bezplatné služby,
- c) podrobnosti o jednorazových, pravidelne sa opakujúcich a variabilných cenách vrátane počiatočného a konečného termínu zúčtovacieho obdobia a spôsobu úhrady týchto cien,
- d) údaj, ako si užívateľ môže vyžiadať informácie o aktuálnych cenách podniku a prípadných zľavách z týchto cien.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a) cit. zákona podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b) cit. zákona účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Keďže zmluvné vzťahy medzi žalobcom a žalovanou boli v čase ich vzniku uzatvorené na základe atypických zmlúv (zmlúv o pripojení podľa § 43 zákona č. 610/2003 Z. z.) súd tieto vzťahy vyhodnotil ako občianskoprávne vzťahy. Uzatvorenie atypickej zmluvy podľa § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. a aplikáciu Občianskeho zákonníka na ňou založený záväzkový vzťah pripúšťa § 51 OZ. Prioritne sa však záväzkový vzťah spravuje ustanoveniami atypickej zmluvy o pripojení a jej súčasťami (dodatkom, všeobecnými podmienkami), ak ich znenie neodporuje kogentným ustanoveniam vyššie uvedených právnych predpisov, od ktorých sa zmluvou a jej súčasťami nemožno odchýliť.

Na základe vyššie uvedených listinných dôkazov mal súd preukázané, že žalovaná doteraz nezaplatila nedoplatky na hovornom a mesačných poplatkoch za poskytovanie elektronických komunikačných služieb poskytnutých jej žalobcom na základe zmlúv o pripojení a ich súčastí, a to spolu sumu 512,45 €, nespĺnila si tak svoj platný zmluvný záväzok, a preto ju súd zaviazal na úhradu uvedenej sumy.

Pokiaľ ide o žalobcom uplatňovaný nárok na náhradu škody vo výške 280 €, k tomu súd uvádza nasledovné:

Podľa § 420 ods. 1 OZ každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 420 ods. 3 OZ zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

Podľa § 442 ods.1 OZ uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušíly zisk).

Podľa § 442 ods. 3 OZ škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

Podľa článku 2 bod 2.3 písm. a), c) Dodatku Účastník sa zaväzuje, že po dobu 24 mesiacov odo dňa uzavretia tohto Dodatku (ďalej len „doba viazanosti“) zotrvá v zmluvnom vzťahu s Podnikom podľa Zmluvy v znení tohto Dodatku ako účastník Služieb poskytovaných mu Podnikom prostredníctvom SIM karty a že po celú túto dobu bude bez prerušenia tieto Služby využívať, a to v súlade s jeho záväzkami a zároveň neuskutoční žiaden taký úkon, ktorý by smeroval k ukončeniu alebo účelom ktorého by malo byť ukončenie platnosti Zmluvy a/alebo Dodatku pred uplynutím doby viazanosti (bez ohľadu na skutočné právne následky uvedeného úkonu); za porušenie tejto povinnosti sa nepovažuje odstúpenie od zmluvy z dôvodov stanovených zákonom č. 610/2003 Z. z. v platnom znení; sa nedopusť takého konania alebo nedá svojím konaním žiaden taký podnet a ani neumožní také konanie, na základe ktorého by Podniku vzniklo právo odstúpiť od Zmluvy alebo právo vypovedať Zmluvu z dôvodov nesplnenia alebo porušenia povinností zo strany Účastníka, ku ktorým sa zaviazal v tomto Dodatku a/alebo v Zmluve, alebo na základe ktorého by bol Podnik oprávnený mu v dobe viazanosti dočasne obmedziť alebo prerušiť poskytovanie Služieb.

Podľa článku 3 bod 3.7 Dodatku Účastník vyhlasuje, že si je vedomý, že MT je mu predávaný za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.2 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou MT a v zmysle tohto Dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny, len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení tohto Dodatku po dobu dohodnutú v tomto Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku (konkrétne záväzkov uvedených v článku 2 v bode 2.2, 2.3 alebo 2.4) vzhľadom na výšku zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT, ako aj na prípadný obsah Prílohy č. 1 Dodatku, by spôsobilo, že Podniku vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT).

Podľa § 43 ods. 3 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v platnom a účinnom znení, zmluva o pripojení zaniká

- a) uplynutím času, na ktorý bola uzavretá,
- b) dohodou účastníkov zmluvy,
- c) odstúpením od zmluvy,
- d) výpoveďou,

e) ak tak ustanovuje osobitný predpis.

Podľa čl. 4 bod 4.1 Všeobecných podmienok Zmluva sa uzatvára na dobu nečítú. Platnosť Zmluvy zaniká:

- a) dohodou zmluvných strán;
- b) odstúpením od Zmluvy;
- c) výpoveďou zo strany Účastníka alebo spoločnosti Orange Slovensko;
- d) smrťou alebo zánikom Účastníka.

Podľa § 43 ods. 5 písm. b) zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v platnom a účinnom znení podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti.

Žalobca po tom, ako sú mu zamietané žaloby o zaplatenie zmluvnej pokuty z dôvodu, že:

- a) predmetné ustanovenie (o dojednanej zmluvnej pokute) bolo vyhlásené za neprijateľnosť,
- b) vzhľadom na rozhodnutie KS v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011 je tu daná podľa § 53a Občianskeho zákonníka povinnosť žalobcu zdržať sa ďalšieho uplatňovania nárokov na zaplatenie týchto zmluvných pokút,
- c) je daná viazanosť ostatných súdov vyhlásením zmluvnej pokuty za neprijateľnú,

v snahe predísť procesnej neistote už nepožaduje zaplatenie zmluvnej pokuty, ale náhradu škody vo výške rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou (trhovou) cenou odpredaného mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akčiovou cenou. Tento rozdiel považuje žalobca za škodu vzniknutú porušením povinnosti žalovanej. Žalobca pri odôvodnení tohto nároku poukazuje na čl. 3 bod 3.7 dodatku citovaný vyššie.

Zo skutkového vymedzenia nároku žalobcu na náhradu škody vyplýva, že sa tejto škody domáha z dôvodu porušenia právnej povinnosti žalovanej zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po dobu minimálne 24 mesiacov. Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 OZ, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti je:

1. protiprávny úkon,
2. ujma (v tomto prípade majetková, t.j. škoda),
3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou,
4. zavinenie.

Občianskoprávna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť z porušenia právnych povinností ustanovených alebo vyplývajúcich zo záväzkového vzťahu, vtedy ide o tzv. záväzkovú zodpovednosť. Môže však vzniknúť aj z porušenia iných priamo právnym predpisom uložených povinností, vtedy ide o tzv. mimozáväzkovú zodpovednosť. Ustanovenie § 420 OZ o všeobecnej zodpovednosti za škodu možno aplikovať tak na prípady záväzkovej, ako aj mimozáväzkovej zodpovednosti. Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnuté kumulatívne splnenie všetkých vyššie uvedených štyroch predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nevznikne.

V prejednávanej veci zo strany žalobcu nesúceho dôkazné bremeno nebolo preukázané splnenie prvých troch predpokladov uvedených v bodoch 1 až 3. Dôkazné bremeno týkajúce sa prvých troch predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu vždy zaťažuje žalobcu (poškodeného). Štvrtý predpoklad (zavinenie) sa predpokladá iba v prípade, že sú preukázané prvé tri predpoklady (ak nie je preukázaný protiprávny úkon, nemá význam uvažovať, či bol zavinený alebo nie) a iba v prípade zavinenia vo forme nevedomej nedbanlivosti, úmysel musí poškodený taktiež preukazovať.

Vychádzajúc zo skutkového vymedzenia žaloby žalobca nepreukázal, že žalovaná v zmluvnom vzťahu nezotrvala po dobu 24 mesiacov. Zmluvu o pripojení možno skončiť len jedným zo spôsobov uvedených v kogentnom ustanovení § 43 ods. 3 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v platnom a účinnom znení. Keďže zmluva o pripojení bola uzatvorená písomne, v zmysle § 40 ods. 2 Občianskeho zákonníka ju možno zmeniť alebo zrušiť iba písomne. V prejednávanej veci žalobca písomné ukončenie písomne uzavretej zmluvy o pripojení žiadnym spôsobom nepreukázal. Nebolo teda preukázané platné

ukončenie zmluvy so žalovanou a teda žalovaná nemohla porušiť svoj záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu 24 mesiacov. Práve na základe porušenia tejto zmluvnej povinnosti žalobca v zmysle čl. 3 bod 3.7 požaduje náhradu škody. Faktúra, v ktorej je účtovaný poplatok za odpojenie nie je dôkazom spôsobilým preukázať platné ukončenie zmluvy, pretože slúži na daňové účely a odpojenie nie je uvedené medzi spôsobmi zániku zmluvy, čím nie je daný prvý predpoklad vzniku škody. To, že žalovaná fakticky v dôsledku odpojenia SIM karty služby žalobcu nevyužívala neznamená, že došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu medzi ňou a žalobcom spôsobom ustanoveným zákonom.

Pokiaľ ide o druhý predpoklad vzniku nároku na náhradu škody - vznik samotnej škody, tu sa žiada najprv uviesť, čo to vlastne škoda v právnom slova zmysle je. Občiansky zákonník nedeľuje pojem skutočnej škody a ušlého zisku. Tento pojem bol ustálený judikatúrou. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, a je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii (porovnaj R 55/1971, s. 151). Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedenie veci do predchádzajúceho stavu (R 55/1971, s. 153). To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971, s. 152).

Podľa žalobcu mu vznikla škoda ako rozdiel medzi trhovou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou. V prípade, že by bol preukázaný protiprávny úkon zo strany žalovanej spočívajúci v porušení zmluvnej povinnosti zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu viazanosti, k uvedenej škode (napriek deklarácii uvedenej v čl. 3 bode 3.7 dodatku) by nedošlo. Samotné vyhlásenie, že žalovaná má vedomosť o tom, za akých okolností je jej poskytnutá zľava z ceny mobilného telefónu totiž nie je zákonným predpokladom vzniku škody. Za škodu nemožno považovať to, že v rámci obchodnej politiky žalobcu tento predáva mobilné telefóny za nižšiu ako skutočnú cenu. Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou mobilného telefónu tak nie je následkom tvrdeného, ale nepreukázaného protiprávneho úkonu žalovanej, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi žalobcom a žalovaným. Inak povedané, aj v prípade preukázania zavineného nezotrvania žalovanej v zmluvnom záväzku po určitú dohodnutú dobu, dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku žalobcu (ako uplatnenej škody) by nebol tento protiprávny úkon, ale kúpna zmluva so žalovanou. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany žalobcu reparaovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nesplnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu so žalovanou vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku žalobcu tak nedošlo, pretože tento za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie obdržal dojednanú zľavnenú kúpnu cenu.

Napokon, ak neexistuje príčina (protiprávny úkon) ani následok (škoda) nemôže byť medzi nimi ani príčinná súvislosť (tzv. kauzálny nexus), čím nie je splnený ani tretí predpoklad vzniku škody.

Vzhľadom na nepreukázanie splnenia vyššie uvedených troch zákonných predpokladov vzniku škody, nemohlo dôjsť ani k splneniu štvrtého predpokladu - zavinenia žalovanej. Ak totiž nebol preukázaný protiprávny úkon, nemá zmysel sa zaoberať otázkou, či bol zavinený, kto a v akej miere ho zaviniel a následne podľa toho posudzovať priznanie nároku na náhradu škody.

Vzhľadom na uvedené súd žalobu v časti zvyšku uplatňovanej náhrady škody vo výške 184,70 € a úroku z omeškania z nej zamietol ako nedôvodnú.

Podľa § 517 ods. 1 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom

2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Pretože atypické zmluvy boli medzi účastníkmi konania uzavreté dňa 08.06.2010 a 12.05.2011, súd použil ustanovenia Občianskeho zákonníka a vykonávacieho nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. účinného v čase uzatvorenia týchto atypických zmlúv, t.j. účinného do 31.01.2013 (aj v zmysle prechodného ustanovenia § 10c cit. nariadenia vlády). Súd mal preukázané, že žalovaná sa dostala do omeškania so zaplatením ceny za poskytnuté služby žalobcom, pretože nesplnila svoj záväzok riadne a včas, a to najskôr odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty splatnosti príslušnej čiastky istiny. Posledná nezaplatená, žalovaná a priznaná čiastka istiny bola splatná do 12.01.2012. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky činila k prvému dňu omeškania s plnením jednotlivých čiastok istiny od 1 % do 1,25 %. Preto uplatnenie úroku z omeškania vo výške 9 % ročne z priznanej istiny od 24.02.2012 je v súlade s vyššie citovanou právnou úpravou § 517 OZ a § 3 ods. 1 cit. nariadenia vlády. Vzhľadom na uvedené súd nároku žalobcu v časti uplatneného úroku z omeškania z priznanej ceny služieb vyhovel a v časti uplatneného úroku z omeškania z nepriznaného po čiastočnom späťvzati žaloby uplatňovaného nároku na náhradu škody žalobu zamietol.

Podľa § 160 ods. 1 OSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Vzhľadom na nepriaznivú finančnú situáciu žalovanej jej súd povolil splácať priznanú dlžnú žalovanú istinu vrátane priznaných úrokov z omeškania z nej v splátkach, ktorých výšku a podmienky splatnosti určil v súlade s ustanovením § 160 ods. 1 OSP.

Podľa § 151 ods. 1 veta prvá OSP o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 146 ods. 2 veta prvá OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Podľa § 142 ods. 2 OSP, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

O náhrade trov konania súd rozhodol na návrh žalobcu podľa § 146 ods. 2 veta prvá OSP v spojení s § 142 ods. 2 OSP, nakoľko žalobca a žalovaná mali úspech vo veci len čiastočný a ich neúspech nespočíval len v nepatrnnej časti. Žalobca vzal ohľadne uplatnenej náhrady škody v časti sumy 95,30 € a úroku z omeškania z nej vo výške 9 % ročne od 24.02.2012 do zaplatenia žalobu späť, čím zavinil zastavenie konania v tejto časti. Ku dňu vyhlásenia rozsudku činí celková priznaná suma pohľadávky s príslušenstvom 689,87 € a z celkovo pôvodne uplatňovanej sumy 1.066,82 €, čo predstavuje pomer 64,67 % úspechu žalobcu ku 35,33 % úspechu žalovanej. Po započítaní úspechu žalovanej do úspechu žalobcu ($64,67\% - 35,33\% = 29,34\%$), súd čiastočne úspešnému žalobcovi priznal pomernú náhradu trov konania spolu vo výške 55,67 € pozostávajúcu z pomernej časti zaplateného súdneho poplatku zo žaloby vo výške 13,94 € ($47,50\text{ €} \times 29,34\%$) a pomernej časti trov právneho zastúpenia v zmysle vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. v platnom znení vo výške 41,73 € (2 úkony právnej služby - 1. prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a 2. písomné podanie na súd vo veci samej (žaloba) po 51,45 € a 2 x uplatnený režijný paušál po 7,81 Eur + 20% DPH = $142,22\text{ €} \times 29,34\%$).

Podľa § 149 ods. 1 OSP, ak advokát zastupoval účastníka konania, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Povinnosť zaplatiť náhradu trov konania k rukám právneho zástupcu žalobcu súd uložil žalovanej v súlade s ust. § 149 ods. 1 OSP.

Vzhľadom na uvedené a v súlade s citovanou právnou úpravou súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní od doručenia tohto rozsudku cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP - musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované, podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a OSP),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinná (žalovaná) dobrovoľne nespĺní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený (žalobca) môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení).